HUMAN RIGHTS COUNCIL UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY

In the matter of

NGUYỄN VAN ĐAI
(the "Petitioner")

v.

Government of the Socialist Republic of Viet Nam

ANNEX I

Press Release, Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, "UN Human Rights Chief urges Viet Nam to halt crackdown on bloggers and rights defenders" (14 October 2016)

United Nations Human Rights
Office of the High Commissioner for Human Rights

UN Human Rights Chief urges Viet Nam to halt crackdown on bloggers and rights defenders

GENEVA (14 October 2016) - UN High Commissioner for Human Rights Zeid Ra'ad Al Hussein on Friday expressed concern about a growing crackdown by the Viet Nam Government on human rights defenders, including the arrest this week of popular blogger and Government critic Ms. Nguyen Ngoc Nhu Quynh, known online as Mother Mushroom.

Quynh was arrested on Monday in the central province of Khanh Hoa under Article 88 of the Penal Code, which prohibits "conducting propaganda against the Socialist Republic of Viet Nam." The crime is deemed a national security offence and carries a sentence of up to 20 years in jail. Under the Vietnamese criminal procedural code dealing with the investigation of so-called national security offences, Quynh can be detained incommunicado for at least four months.

"Article 88 effectively makes it a crime for any Vietnamese citizen to enjoy the fundamental freedom to express an opinion, to discuss or to question the Government and its policies," said Zeid. "The overly broad, ill-defined scope of this law makes it all too easy to quash any kind of dissenting views and to arbitrarily detain individuals who dare to criticize Government policies."

Zeid said incommunicado detention for such an extended period of time – particularly without access to family members and to legal counsel – is conducive to torture and may amount to torture itself, in violation of the Convention against torture (CAT), which Viet Nam ratified in February 2015.

"I urge the Government of Viet Nam to abide by its obligations under human rights law, to drop these charges against Ms. Quynh and to release her immediately," the High Commissioner added.

Other similar cases over the past year include the continued incommunicado detention of lawyer and human rights activist Mr. Nguyen Van Dai and his assistant Ms. Le Thu Ha, who were arrested in December 2015 under Article 88; the sentencing after almost two years of incommunicado detention of Mr. Nguyen Huu Vinh, also known as Anh Ba Sam and his assistant Ms Nguyen Thi Minh Thuy, in March 2016 to five years and three years in prison for "abusing democratic freedoms" under article 258 of the Penal Code,; and the sentencing of Mr. Nguyen Huu Quoc Duy and Nguyen Huu Thien An to three years and two years in prison respectively under Article 88 in August 2016.

High Commissioner Zeid expressed deep concern at this growing trend of arbitrary arrests and detentions, intimidation, harassment and attacks against human rights defenders. He urged the Government of Viet Nam to repeal Article 88, as well as other provisions that breach international human rights standards such as articles 79, 87, 245 and 258 of the Penal Code. He also called for the immediate release of all individuals detained in connection with these provisions.

ENDS

Source: http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=20679&LangID=E

HUMAN RIGHTS COUNCIL UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY

In the matter of

NGUYỄN VAN ĐAI
(the "Petitioner")

v.

Government of the Socialist Republic of Viet Nam

ANNEX II
Translation of Articles 8 and 88 of the Viet Nam Penal Code

Article 8. Definition of crime

1. A crime is an act dangerous to the society prescribed in the Penal Code, committed intentionally or unintentionally by a person having the penal liability capacity, infringing upon the independence, sovereignty, unity and territorial integrity of the Fatherland, infringing upon the political regime, the economic regime, culture, defense, security, social order and safety, the legitimate rights and interests of organizations, infringing upon the life, health, honor, dignity, freedom, property, as well as other legitimate rights and interests of citizens, and infringing upon other socialist legislation.

2. Based on the nature and extent of danger to the society of acts prescribed in this Code, crimes are classified into less serious crimes, serious crimes, very serious crimes and particularly serious crimes,

3. Less serious crimes are crimes which cause no great harm to society and the maximum penalty bracket for such crimes is three years of imprisonment; serious crimes are crimes which cause great harm to society and the maximum penalty bracket for such crimes is seven years of imprisonment; very serious crimes are crimes which cause very great harm to society and the maximum penalty bracket for such crimes is fifteen years of imprisonment; particularly serious crimes are crimes which cause exceptionally great harms to society and the maximum penalty bracket for such crimes shall be over fifteen years of imprisonment, life imprisonment or capital punishment.

4. Acts showing signs of crime but which pose minimal danger to society are not crimes and shall be handled by other measures.

Article 88. Conducting propaganda against the Socialist Republic of Vietnam

1. Those who commit one of the following acts against the Socialist Republic of Vietnam shall be sentenced to between three and twelve years of imprisonment:

a) Propagating against, distorting and/or defaming the people's administration;

b) Propagating psychological warfare and spreading fabricated news in order to foment confusion among people;

c) Making, storing and/or circulating documents and/or cultural products with contents against the Socialist Republic of Vietnam.

2. In the case of committing less serious crimes, the offenders shall be sentenced to between ten and twenty years of imprisonment.

HUMAN RIGHTS COUNCIL UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY

In the matter of

NGUYỄN VAN ĐAI
(the "Petitioner")

v.

Government of the Socialist Republic of Viet Nam

ANNEX III

Translation of Article 81 of the Viet Nam Criminal Procedures Code 2003

Article 81. Arresting persons in urgent cases

1. In the following cases, urgent arrests can be made:

a/ When there exist grounds to believe that such persons are preparing to commit very serious or exceptionally serious offenses;

b/ When victims or persons present at the scenes where the offenses occurred saw with their own eyes and confirmed that such persons are the very ones who committed the offenses and it is deemed necessary to immediately prevent such persons from escaping;

c/ When traces of offenses are found on the bodies or at the residences of the persons suspected of having committed the offenses and it is deemed necessary to immediately prevent such persons from escaping or destroying evidences.

2. The following persons shall have the right to order the arrest of persons in urgent cases:

a/ Heads, deputy heads of investigating bodies at all levels;

b/ Commanders of independent military units of the regiment or equivalent level; commanders of border posts in islands or border areas;

c/ Commanders of aircraft, sea-going ships which have left airports or seaports.

3. The contents of arrest warrants in urgent cases and the execution thereof must comply with the provisions of Clause 2, Article 80 of this Code.

4. In all cases, the urgent arrests must be immediately notified in writing to the procuracies of the same level, enclosed with documents related to the urgent arrests, for consideration and approval.

HUMAN RIGHTS COUNCIL UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY

In the matter of

NGUYỄN VAN ĐAI
(the "Petitioner")

v.

Government of the Socialist Republic of Viet Nam

ANNEX IV
Original and translated copies of four of the Petitioner's online articles

ARTICLE 1

Freedom of Associations and Some Issues in the Draft Law on Associations
Published: http://www.rfavietnam.com/node/2798
Wednesday, 16/09/2015 - 22:30 - nguyenvandai
Hanoi, September 15, 2015.
Author: Lawyer Nguyen Van Dai.

The rights to freedom of assembly, association of citizens are required by Article 10 of Vietnam's first Constitution in 1946. And until May 20, 1957 the President of the Democratic Republic of Vietnam signed the decree No.102 / SL / L004 to enact the Law on Associations. Followed by the Constitutions of 1959, 1980 and 1992 which all recognize the rights to freedom of association. And the new 2013 Constitution provides for the right to freedom of association in Article 25.

Over nearly 70 years since the right of association was confirmed in the first Constitution, still the citizens of Vietnam have not freely and voluntarily established their foundations, organizations and political parties.

There have been many organizations and associations established in almost 70 years, but they are state's organizations and association established by the state to implement political objectives of the ruling party, and not in the purposes and willingness of the people. These organizations receive funding from the state budget, under the control of their operations as well as personnel from the state agencies and the ruling party. State management agencies have the right to intervene in activities as well as leadership personnel of the organizations and associations. This has lost the essence of the organization of freedom, voluntariness and self-responsibility of its members.

Recently, the National Assembly of Vietnam has put a draft law on associations on the referendum. As a citizen and a lawyer who has been active in the field of human rights since 2000, I made the remarks, my own evaluations of the provisions in the draft law on associations.

Accordingly, the draft law on associations gives the state authorities the right to intervene too deeply into the process of establishing, staffing and operation of the association. The draft law does not respect the principle of freedom, voluntariness, self-responsibility of the organization, and aims to restrict and control the freedom of association.
At the same time the regulations are also contrary to international law. Accordingly, the preamble of Resolution 15/21 of the Human Rights Council affirms: "The freedom of association is one of the essential components of a democratic society."

The regulations being direct infringements on freedom of association

1 / Paragraph 3 of Article 9 regulates the conditions for establishing an association: "The main activities shall not overlap with the main areas of activities of the association which has been legally established earlier in the same scope of work."

This rule will limit new organizations established later as organizations established by the government earlier have covered almost all fields of social life. This policy also does not create competition in the lawful activities of organizations. This policy creates exclusive and authoritarian institutions established by the state. This policy will have deprived of the right to freely choose or establish associations according to the needs of citizens.
Therefore, there's a need to remove Clause 3 of Article 9.

2 / Paragraph 1 of Article 10: "Citizens, organizations wishing to establish an association are expected to have a list of people taking part in the association's canvassing committee, and request the authority to recognize the association's canvassing committee."

Canvassing committee for establishing an association is a meaningful element to establish an association. An association's canvassing committee is not authorised, the association will never be established. This policy which forces the canvassing committee to be recognised by state agencies is absurd. This will be a convenient condition for the authority to remove from the beginning the participants about to establish an association - who are not their favourites. To ensure the right to freedom of association, the canvassing committee just needs to send the register list to the authority without a written approval.

Thus, Clause 1 of Article 10 must be amended as follows: "Citizens, organizations in Vietnam wishing to establish an association are expected to have a list of people taking part in the association's canvassing committee, the list is sent to register with the authority without a need for a written approval. "

3 / Clause 4 of Article 21 provides: "The state agencies are authorised to recognize and dismiss the association's head of their title."

The election of the head of the association is made by a majority of its members's freedom of choice and decision. State management agencies have no right to interfere in the internal affairs of the association. And has no right to recognize or dismiss the heads of their titles. Therefore, it is necessary to cancel Article 21, Clause 4 of the bill.

'The intrusive regulations on procedures, records and processes of establishment of an association'

4 / Paragraph C Article 11 stipulates: "In the registration records of association there must have a Decision which recognized the list of the canvassing members for the association;" Clause 1 of Article 10 was amended, so to remove article 11 paragraph C.

5 / Paragraph D of article 11 stipulates: "must have lists and applications of citizens who have registered to join the association."

This rule is not necessary, the applications for joining an association belong to the association's right of an organization's storage. State management agencies do not need to keep the applications to join an association of the citizens. Article 11 paragraph D hence should be removed.

6 / Paragraph 3 of Article 13 stipulates: "the association's leaders must send reports of conferences, proposals to recognize the constitution and the title of the head of the association to the authority."

Paragraph 4 of Article 13 provides: "The state agency has an authority to recognize the constitution and the head's title."

This rule allows state agencies to intervene too deeply into the association's oganisation. The constitution and the head of the association are due to the majority of its members passed and elected through. So no need for state management agencies to recognize them.

Provisions of paragraph 3 of article 13 must revise "the association's leaders must send the reports of the conferences, consitution and title to the head of the association to the state agency having jurisdiction." Cancel regulations Clause 4 of Article 13.

7 / For paragraph 3 of Article 13 must be amended and paragraph 4 has to be cancelled. So regulations about jurisdictional recognition of consitution and head of association must be cancelled in paragraph 1 of Article 14.
The next following regulations interfere with the association's operation process.

8 / Paragraph 6 of Article 20 provides that: "30 days before the conference, association's leaders must send a written notice to the state agency having jurisdiction and only hold a meeting upon the approval of state agencies having jurisdiction."
This rule allows state authorities to intervene in the internal operations of the association's organization. This policy violates the principle of independent activity, autonomy and self-responsibility of organizing.

Association leaders simply send notice of the time and venue of the association's conference. No need to have the approval of the state management agencies.
So Clause 6 Article 20 of the draft must be cancelled.

9 / Paragraphs 7, 8, Article 20 repeat the provisions under paragraphs 3.4 of Article 13. Thus, Clauses 7, 8 of Article 20 should be cancelled.

10 / Article 27 provides for the temporary suspension of the operation of the association: Paragraph D Article 27 provides for the temporary suspension of operations when the association holds a conference without a permission from the state agency having jurisdiction. As Clause 6 of Article 20 is due to cancellation, should Article 27 paragraph D also have to be cancelled.

Paragraph D, Article 27 stipulates: "Upon the expiry of 6 months from the date of receipt of the text of the State management agencies the association is required to resolve conflicts and disputes internally which the association has not resolved but let the disputes drag on."

The settlement of conflicts and disputes within the association shall be dealt with by the association's leaders and members. The inability to resolve conflicts and disputes by internal reconciliation would be settled in court within its jurisdiction.

State management agencies should not interfere in this matter. Therefore Article 27 Paragraph D needs to be cancelled.

11 / Article 31. Contents of state management on associations.
Cancel the authoritarian recognization of the constitution and the head of association in paragraph 2; Cancel the authoritarian management of commitments, implementation of international agreements and accession to international organizations of associations and deployment of external activities, recipient of individuals and organizations abroad.
For this provision allows the state authorities to intervene too deeply into independent operation of the association.

12 / Article 32. State management responsibilities of association.
This regulation authorizes the provincial People's Committee (PC) in paragraph 4 and the district PC in paragraph 5 on the recognization of the constitution and the head of association. The regulation should be annulled because it allows the state authorities to intervene in the internal affairs of the association's organization. Violates the principle of freedom, voluntariness, self-responsibility of organizations.

Conclusion: Through the above analysis shows that the draft law on associations does not yet respect the freedom of association rights of the people.

The provisions in the draft law restrict citizens' associations and organizations in Vietnam to establish new associations with the main areas of activity coinciding with the previously established associations. Only is there a demand, citizens and organizations in Vietnam establish associations in order to meet their needs, while the associations established earlier are unsuitable or do not meet the needs and aspirations of the citizens.

The draft law on associations gives state authorities the right to intervene too deeply into the process of establishing, staffing and operation of the association. The draft law on

associations does not respect the principle of freedom, voluntariness and self-responsibility of organizing.

Very clearly, the draft law on associations aims to restrict and control freedom of citizens to form associations. At the same time the regulations are also contrary to international law.
The preamble of Resolution 15/21 of the Human Rights Council has written: "The freedom of association is one of the essential components of a democratic society because it allows the members "to express political opinions, engage in literary and artistic goals and economic, social and other cultural activities, participate in religious worship and other beliefs, form and join trade unions and cooperatives, elect leaders who represent them and force them to take responsibility."

At the same time it is the interaction and dependencies between the right to freedom of assembly and association and other rights that they become an important criterion for assessing the state to respect the enjoyment of other human rights of the citizens.
So to ensure the freedom of association rights of citizens, the bill needs to eliminate and modify the rules inappropriate.

Lawyer Nguyen Van Dai

As an activist in the field of human rights since 2000, in 2006 I helped reactivate the Vietnam Democrat Party, established the Independent Trade Union and founded the Vietnam Committee for Human Rights. I am the founder of the Brethren Democracy Society - a civil society organization established freely and voluntarily since April 2013. Over the past 2 years, I've also offered advice and assistance to the establishment of many other independent civil societies.

Original article :
QUYỀN TỰ DO LẬP HỘI VÀ MỘT SỐ VẤN ĐỀ BẤT CẬP TRONG DỰ THẢO LUẬT VỀ HỘI

Thứ Tư, 09/16/2015 - 22:30 — nguyenvandai
Hà nội, ngày 15 tháng 9 năm 2105.
Luật sư Nguyễn Văn Đài.

Quyền tự do hội họp, lập hội của công dân được qui định trong điều 10 trong bản Hiến pháp đầu tiên của Việt Nam vào năm 1946. Và cho tới ngày 20 tháng 5 năm 1957, Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa mới ký sắc lệnh số 102/SL/L004 để ban hành Luật về Hội. Tiếp theo các bản Hiến pháp 1959, 1980, 1992 đều ghi nhận quyền tự do lập hội. Và bản Hiến pháp mới năm 2013 qui định quyền tự do lập hội tại điều 25.
Trải qua gần 70 năm kể từ khi quyền lập hội được xác nhận trong bản Hiến pháp đầu tiên thì công dân Việt Nam vẫn chưa được tự do và tự nguyện thành lập lên các hội đoàn, các tổ chức, đảng phái chính trị của mình.

Có rất nhiều các tổ chức hội đã được thành lập trong thời gần 70 năm, nhưng đó là các tổ chức hội đoàn của nhà nước, do nhà nước thành lập để thực hiện các mục tiêu chính trị của đảng cầm quyền, không phải theo mục đích và ý trí của Nhân dân. Các tổ chức này nhận sự tài trợ từ ngân sách, chịu sự kiểm soát về hoạt động cũng như về nhân sự của cơ quan nhà nước và đảng cầm quyền. Cơ quan quản lý nhà nước có quyền can thiệp vào hoạt động cũng như nhân sự lãnh đạo của các tổ chức hội đoàn. Điều này làm mất đi bản chất của tổ chức hội là tự do, tự nguyện, tự chịu trách nhiệm của các thành viên.

Vừa qua, Quốc hội Việt Nam đã đưa dự thảo Luật về Hội ra xin ý kiến Nhân dân. Với tư cách là một công dân, một luật sư đã hoạt động trong lĩnh vực nhân quyền từ năm 2000. Tôi đưa ra những nhận xét, đánh giá riêng của mình về các qui định trong bản dự thảo Luật về hội.
Theo đó, Dự thảo luật về hội đã trao cho cơ quan quản lý nhà nước quyền can thiệp quá sâu vào quá trình thành lập, nhân sự và hoạt động của hội. Dự thảo luật đã không tôn trọng nguyên tắc tự do, tự nguyện, tự chịu trách nhiệm của tổ chức hội, và nhằm mục đích hạn chế, kiểm soát quyền tự do thành lập hội.

Đồng thời các qui định này cũng đi ngược với luật pháp quốc tế. Theo đó, lời nói đầu của Nghị quyết 15/21 của Hội đồng Nhân quyền khẳng định: “Quyền tự do lập hội là một trong những thành tố thiết yếu của xã hội dân chủ."

‘Các qui định xâm phạm trực tiếp đến quyền tự do lập hội’

1/ Khoản 3 điều 9 qui định về điều kiện thành lập Hội: “Lĩnh vực hoạt động chính không trùng lắp với lĩnh vực hoạt động chính của hội đã được thành lập hợp pháp trước đó trong cùng phạm vi hoạt động.”

Qui định này sẽ hạn chế các tổ chức mới được thành lập sau này. Bởi các hội do chính quyền thành lập trước đó đã bao quát hầu hết các lĩnh vực của đời sống xã hội. Qui định này cũng không tạo ra sự cạnh tranh trong hoạt động hợp pháp của các tổ chức hội. Qui định này tạo ra sự độc quyền và độc đoán của các tổ chức hội do nhà nước thành lập. Qui định này đã tước quyền tự do lựa chọn hay thành lập tổ chức hội theo nhu cầu của công dân.
Bởi vậy, cần phải loại bỏ khoản 3 điều 9.

2/ Khoản 1 điều 10: “Công dân, tổ chức VN có nhu cầu thành lập hội phải dự kiến danh sách những người tham gia ban vận động hội, đề nghị cơ quan nhà nước có thẩm quyền công nhận ban thành lập hội.”

Ban vận động thành lập hội có ý nghĩa quyết định đến việc thành lập hội. Ban vận động thành lập hội mà không được chính quyền công nhận thì hội sẽ không bao giờ được thành lập. Qui định này buộc ban vận động thành lập hội phải được cơ quan nhà nước có thẩm quyền công nhận là vô lý. Đây sẽ là điều kiện để chính quyền loại bỏ ngay từ đầu những người tham gia thành lập hội mà chính quyền không ưa thích.

Để đảm bảo quyền tự do thành lập hội thì Ban vận động thành lập hội chỉ cần gửi danh sách đăng ký với cơ quan có thẩm quyền mà không cần có văn bản chấp thuận.
Bởi vậy, khoản 1 điều 10 phải được sửa lại như sau: "Công dân, tổ chức VN có nhu cầu thành lập hội phải dự kiến danh sách những người tham gia ban vận động hội, danh sách được gửi đăng ký với cơ quan có thẩm quyền mà không cần có văn bản chấp thuận."

3/ Khoản 4 điều 21 qui định: "Cơ quan nhà nước có thẩm quyền công nhận và bãi nhiệm chức danh người đứng đầu hội."

Việc bầu người đứng đầu hội là do đa số các thành viên của hội tự do lựa chọn và quyết định. Cơ quan quản lý nhà nước không có quyền can thiệp vào công việc nội bộ của hội. Và không có quyền công nhận hay bãi nhiệm chức danh người đứng đầu hội.
Bởi vậy, cần phải hủy bỏ khoản 4 điều 21 ra khỏi dự thảo luật.

'Các qui định can thiệp thô bạo vào thủ tục, hồ sơ và quá trình thành lập hội'
4/ Khoản c điều 11 qui định: "Trong hồ sơ đăng ký thành lập hội phải có Quyết định công nhận danh sách thành viên ban vận động thành lập hội;"
Khoản 1 điều 10 đã được sửa đổi, nên phải loại bỏ khoản c điều 11.

5/ Khoản d điều 11 qui định: "phải có danh sách và đơn đăng ký tham gia hội của công dân, tổ chức."
Qui định này là không cần thiết, đơn đăng ký tham gia hội thuộc quyền lưu trữ của tổ chức hội. Cơ quan quản lý nhà nước không cần giữ các đơn đăng ký tham gia hội của công dân. Nên loại bỏ khoản d điều 11.

6/ Khoản 3 điều 13 qui định: "Ban lãnh đạo hội phải gửi báo cáo kết quả đại hội, đề nghị công nhận điều lệ và chức danh người đứng đầu hội đến cơ quan nhà nước có thẩm quyền."
Khoản 4 điều 13 qui định:"Cơ quan nhà nước có thẩm quyền công nhận điều lệ và chức danh người đứng đầu hội."

Qui định này cho phép cơ quan nhà nước can thiệp quá sâu vào tổ chức hội. Điều lệ hội và người đứng đầu hội là do đa số các thành viên của hội thông qua và bầu lên. Bởi vậy không cần cơ quan quản lý nhà nước công nhận.

Qui định tại khoản 3 của điều 13 này cần phải sửa lại: "Ban lãnh đạo hội phải gửi thông báo kết quả đại hội, điều lệ và chức danh người đứng đầu hội đến cơ quan nhà nước có thẩm quyền." Hủy bỏ qui định tại khoản 4 điều 13.

7/ Vì khoản 3 của điều 13 phải được sửa đổi và khoản 4 phải bị hủy bỏ. Do vậy phải bỏ qui định về thẩm quyền công nhận điều lệ và người đứng đầu hội trong khoản 1 điều 14.
Các qui định tiếp theo dưới đây can thiệp vào quá trinh hoạt động của hội.

8/ Khoản 6 điều 20 qui định: "30 ngày trước khi đại hội, ban lãnh đạo hội phải gửi thông báo bằng văn bản tới cơ quan nhà nước có thẩm quyền và chỉ được tổ chức đại hội khi có ý kiến chấp thuận của cơ quan nhà nước có thẩm quyền."

Qui định này cho phép cơ quan quản lý nhà nước can thiệp vào các hoạt động nội bộ của tổ chức hội. Qui định này vi phạm nguyên tắc hoạt động độc lập, tự chủ, tự chịu trách nhiệm của tổ chức hội.

Ban lãnh đạo hội chỉ cần gửi thông báo về thời gian, địa điểm diễn ra đại hội của tổ chức hội. Không cần phải có ý kiến chấp thuận của cơ quan quản lý nhà nước.
Do vậy phải hủy bỏ khoản 6 điều 20 ra khỏi dự thảo.

9/ Trong khoản 7, 8 điều 20 lập lại qui định theo khoản 3,4 của điều 13. Do vậy phải hủy bỏ khoản 7,8 của điều 20.

10/ Điều 27 qui định việc tạm đình chỉ hoạt động của hội: Khoản d điều 27 qui định việc tạm đình chỉ hoạt động khi hội tổ chức đại hội mà chưa có ý kiến của cơ quan nhà nước có thẩm quyền.

Do khoản 6 điều 20 phải hủy bỏ, nên khoản d điều 27 cũng phải hủy bỏ.
Khoản đ, điều 27 qui định: "Hết thời hạn 06 tháng kể từ ngày nhận được văn bản của cơ quan quản lý nhà nước yêu cầu hội giải quyết mâu thuẫn, tranh chấp trong nội bộ nhưng hội không giải quyết để tranh chấp kéo dài."

Việc giải quyết mâu thuẫn, tranh chấp trong nội bộ hội sẽ do ban lãnh đạo và các thành viên tự giải quyết. Việc không thể giải quyết mâu thuẫn, tranh chấp bằng hòa giải nội bộ thì sẽ chuyển sang giải quyết tại tòa án theo thẩm quyền.

Cơ quan quản lý nhà nước không nên can thiệp vào vấn đề này. Do vậy cần phải hủy bỏ khoản đ điều 27 ra khỏi dự thảo luật.

11/ Điều 31. Nội dung quản lý nhà nước về hội.
Bỏ thẩm quyền công nhận điều lệ và người đứng đầu hội ở khoản 2;
Bỏ thẩm quyền quản lý việc ký kết, thực hiện thỏa thuận quốc tế, gia nhập các tổ chức quốc tế của hội, triển khai các hoạt động đối ngoại, tiếp nhận viện trợ của các cá nhân, tổ chức nước ngoài.

Bởi qui định này cho phép cơ quan quản lý nhà nước can thiệp quá sâu vào hoạt động độc lập của hội.

12/ Điều 32. Trách nhiệm quản lý nhà nước về hội
Qui định này trao thẩm quyền cho UBND cấp tỉnh trong khoản 4 và UBND cấp huyện trong khoản 5 về việc công nhận điều lệ và người đứng đầu hội.

Các qui định này cần phải bãi bỏ vì nó cho phép cơ quan quản lý nhà nước can thiệp vào nội bộ của tổ chức hội. Vi phạm nguyên tắc tự do, tự nguyện, tự chịu trách nhiệm của tổ chức hội.
Kết luận: Qua các phân tích trên cho thấy dự thảo luật về hội chưa tôn trọng quyền tự do lập hội của Nhân dân.

Các qui định trong dự thảo luật về hội hạn chế các công dân, tổ chức Việt Nam thành lập các hội mới có lĩnh vực hoạt động chính trùng với các hội thành lập trước đó. Bởi chỉ khi có nhu cầu thì công dân và tổ chức Việt Nam mới tiến hành thành lập hội nhằm mục đích thỏa mãn các nhu cầu sinh hoạt của mình. Trong khi các hội đã được thành lập trước đó không phù hợp hay không đáp ứng nhu cầu, nguyện vọng của họ.

Dự thảo luật về hội đã trao cho cơ quan quản lý nhà nước quyền can thiệp quá sâu vào quá trình thành lập,nhân sự và hoạt động của hội. Dự thảo luật về hội đã không tôn trọng nguyên tắc tự do, tự nguyện và tự chịu trách nhiệm của tổ chức hội.

Rất rõ ràng, dự thảo luật về hội nhằm mục đích hạn chế, kiểm soát quyền tự do thành lập hội của công dân. Đồng thời các qui định này cũng đi ngược với luật pháp quốc tế.

Lời nói đầu của Nghị quyết 15/21 của Hội đồng Nhân quyền có viết: “Quyền tự do lập hội là một trong những thành tố thiết yếu của xã hội dân chủ. vì nó cho phép các thành viên "bày tỏ quan điểm chính trị, tham gia vào các mục tiêu văn học và nghệ thuật và các hoạt động kinh tế, xã hội và văn hóa khác, tham gia vào việc thờ phụng tôn giáo và các niềm tin khác, hình thành và gia nhập các tổ chức công đoàn và hợp tác xã, bầu chọn những người lãnh đạo đại diện cho mình và buộc họ phải chịu trách nhiệm"

Đồng thời chính sự tác động qua lại và phụ thuộc giữa quyền tự do hội họp và lập hội với các quyền khác khiến chúng trở thành những tiêu chí quan trọng để đánh giá mức độ nhà nước tôn trọng việc hưởng thụ các quyền con người khác của công dân.
Vì vậy để đảm bảo quyền tự do lập hội của công dân, dự thảo luật cần phải loại bỏ, sửa đổi những điều luật không phù hợp.
Luật sư Nguyễn Văn Đài

Người hoạt động trong lĩnh vực nhân quyền từ năm 2000. Năm 2006, tôi đã giúp phục hoạt đảng Dân chủ Việt Nam; Thành lập tổ chức Công Đoàn Độc lập; thành lập Ủy Ban Nhân Quyền Việt Nam. Tôi là sáng lập viên của Hội Anh Em Dân Chủ, một tổ chức XHDS được thành lập một cách tự do, tự nguyện từ tháng 4 năm 2013. Trong hơn 2 năm qua, tôi cũng đã tư vấn và giúp đỡ cho nhiều tổ chức XHDS độc lập khác ra đời
http://www.rfavietnam.com/node/2798

ARTICLE 2

How to build a multi-party democratic society peacefully in Vietnam?

Hanoi, September 21, 2015
Lawyer Nguyen Van Dai.
http://www.rfavietnam.com/node/2806

Majority of People dream and desire a transition from a one-party totalitarianism to a multi-party democratic system. Due to only multi-party democratic society could truly provide freedom, democracy, respect for human rights, carry equality and justice to all people. And it is a firm foundation to build a democratic, prosperous and civilized Vietnam.
Some opinions concern that the transition to multi-party democracy system could create power disputes and lead to instability and social disorder.

But we need to understand that every instability and social unrest has been seeded, nurtured within the one-party totalitarian regime for decades. As totalitarian regime has ruled society by the police, security, jungle law and caused fear in society.

The dictatorship, one-party regime has created hundreds of thousands "aggrieved citizens" *("dan oan")* , thousands of injustice cases and exploited the People by the hundreds taxes, wasted extremely unreasonable. School teachers have exploited students by tuition fees, getting pay for raising higher marks. Doctors have exploited patients with bribery envelopes ... Rampant corruptions, weakness in the managing and governing the country ... All of these are oppressing the society. When People are unable to endure, the social revolution will break out. The one-party totalitarian regime will be dispersed and collapsed. Multi-party democratic system will be built up. But the people and the newborn political parties are not experienced the political culture of democracy. Thus in the first phase of the multi-party democracy will be uncertainty.

So how Vietnam can build a multi-party democratic society to meet People's dreams and wishes and not cause instability and social unrest?
I think that all Vietnamese people in Vietnam and overseas, religious organizations and communist parties need to understand and collaboratively implement the following resolutions:

1 / Establishing independent civil society organizations.
Over the past two years, more than 20 civil society organisations (CSOs) have been born. Although it has gained a foothold and space of activities. But most are small and do not meet and unable to address the needs of society. Therefore the CSOs need to find the weakness of each own organizations to remediate and evolve. CSOs also need to link each other, to collaborate to protect common interests and implement the social missions.

There are still many gaps and space for the newborn independent CSOs to meet the needs of society. For instance, organizations to protect environment, protect consumer, protect of pupils, students, the socio-professional organizations,

Every citizen should be aware of their rights, conscience, responsibility and obligations in the transition from non-democratic society, under-developed to a democratic civilised society. Thus one must join or build up CSOs that meet his own needs and the social community's. CSOs will play an important role, interacting with people at various levels to manage and administrate society from the local level to ensure having a transformation from one-party to multi-party democratic society peacefully and stably.

2 / Establishing the political organisations, parties;

The forming of political organisations, parties are extremely essential in the social transformation. Political organisations, parties are playing a role to aggregate, train staffs who are capable to govern the country. Political organisations, parties nominate their staffs to compete in the elected bodies and authorities from the central to local levels.

The establishment of more political organisations, parties will facilitate all citizens to have the rights and opportunities to participate in political activities. They have the rights and opportunities to serve the People if People decide. Creating healthy competition between new political organisations, parties and the Communist party. And People also have many candidates, many parties to make decisions through election.

3 / The role of religious organisations.

The role of religious organisations is very important in the democratised process for the country. Most religious organisations have a large number of members, with rigid organisational structure from the central to local levels.

The religious organisations, the religious leaders are not involving in politics, but religious organisations, religious leaders need to motivate, encourage and support their faithfuls, members to participate in CSOs, political organisations and parties.

The ethical, moral foundation of the religion are precious assets. It should not be applied in the religious community only, but it should influence the political organisations and parties. And when the ethical, moral values are carried by politicians to serve the country. It will help the politics becoming transparent, clarified and maintaining ethical standards.

Religious organisations with CSOs and political organisations, parties will collaborate in the process of changing the country. Definitely the transition from one-party to multi-party democracy will take place orderly and peacefully. Benefit for the country and peoples.

4 / The role of the overseas Vietnamese community.

Over the years, overseas Vietnamese community has played a very important role in mobilizing the awareness of international community and raising human rights' concerns to Vietnam authority. Simultaneously overseas Vietnamese community has become a solid home front for the democracy movement in the country.

It can be asserted that in the past, present and even in the future, Overseas Vietnamese community plays an extremely important role for the survival and evolving of the democracy movement in the country. Therefore, the Vietnamese community should put more efforts to cooperate, support, participate and assist for the establishment and evolving of CSOs, political parties in the country.

5 / The role of the communist party in the democratised process peacefully and orderly.
Again, we need to reaffirm that all the turmoil and instability are arising, seeded and nurtured in the heart of the one-party totalitarian regime. When totalitarian regime is strong, it uses violence and repression to control every conflict and instability. But it never solves to the root, or eliminates the conflict and the root cause of instability. All of the instabilities, conflicts are still nourished, cherished awaiting for the certain time to explore.

We also need to assure that: The transformation from a totalitarian one-party to multi-party democracy in Vietnam is irreversible. Communist Party can only slow down but not be able to eliminate this process. The more the Communist Party attempting to deter or impede, the risker of instability outbreaks and the more disorder aroused. Especially at this moment when the Communist Party is falling into recession and weakening. People are increasingly losing faith to the Communist Party. The conflict, social unrest is being accumulated and oppressed. So while there is a chance and (Communist party) could play an important role in the transition from a one-party totalitarian multi-party democracy system peacefully. Communist Party needs to change its perceptions, respects human rights. Communist party need to take specific steps are as follows:
a / Constructing clear, transparent Association Law to facilitate CSOs, political organisations, parties to be formed and operating. Facilitating CSOs, political parties to gradually play greater role in social and political activities.
b / Restoring the private media rights for citizens, amending media law to allow the private press agencies, radio, television stations... to be formed.
c / Amending election laws to allow political organisations and parties contesting the elections at the local level, and then the parliament.

Conclusion:
The transition peacefully, stably from a totalitarian one-party totalitarian regime to multi-party democracy societe totally can be implementable. As long as every citizen has a consciousness, responsibility for the establishing of CSOs, political organisations and parties. Along with religious organisations and overseas Vietnamese community; the movement for democracy in Vietnam certainly will grow rapidly, creating pressure enough for the communist party to implement reforms. There is undeniable role of the Communist party in the transformation to be peaceful or turbulent.
http://www.rfavietnam.com/node/2806

Original article :
Làm thế nào để xây dựng xã hội dân chủ đa đảng trong hòa bình tại Việt Nam?

Hà Nội, ngày 21 tháng 9 năm 2015
Luật sư Nguyễn Văn Đài.

Đa số Nhân dân đều mơ ước và mong muốn chuyển đổi từ một xã hội độc đảng toàn trị sang một xã hội dân chủ đa đảng. Bởi chỉ có xã hội dân chủ đa đảng mới thực sự đáp ứng các quyền tự do dân chủ, tôn trọng các quyền con người, đem lại bình đẳng, công lý cho mọi người dân. Và nó là nền tảng vững trắc để xây dựng một nước Việt Nam dân chủ, giàu mạnh và văn minh.

Đồng thời còn một số ý kiến e ngại rằng khi chuyển sang xã hội dân chủ đa đảng sẽ tạo ra sự tranh chấp quyền lực và dẫn đến bất ổn và rối loạn xã hội.
Nhưng chúng ta cần phải hiểu rằng mọi bất ổn và rối loạn xã hội đều đã được ươm mầm, nuôi dưỡng từ trong xã hội độc đảng toàn trị trong suốt nhiều thập kỷ. Bởi các chế độ toàn trị cai trị xã hội bằng cảnh sát, an ninh, luật rừng và gây ra nỗi sợ hãi trong xã hội.

Các chế độ độc tài, độc đảng tạo hàng trăm ngàn dân oan, hàng ngàn vụ án oan, bóc lột Nhân dân bằng hàng trăm loại thuế, phí hết sức vô lý. Giáo viên bóc lột học sinh, sinh viên bằng học thêm, mua điểm. Bác sĩ bóc lột bệnh nhân bằng phong bì,…. Tham nhũng tràn lan, yếu kém trong quản lý, điều hành đất nước,… Tất cả những điều đó đang dồn nén xã hội. Khi Nhân dân không thể chịu đựng được, cách mạng xã hội sẽ bùng phát. Chế độ độc đảng toàn trị tan dã và sụp đổ. Chế độ dân chủ đa đảng được xây dựng lên. Nhưng người dân và các đảng phái chính trị mới được ra đời chưa được trải nghiệm nền văn hóa chính trị dân chủ. Bởi vậy trong giai đoạn đầu của chế độ dân chủ đa đảng sẽ có những bất ổn.

Vậy làm thế nào để Việt Nam có thể xây dựng được xã hội dân chủ đa đảng đáp ứng được mơ ước và mong muốn của Nhân dân và không gây ra những bất ổn và rối loạn xã hội?
Tôi cho rằng mọi người dân Việt Nam ở trong và ngoài nước, các tổ chức tôn giáo và đảng cộng sản cần phải hiểu và cùng thực hiện các giải pháp sau:

1/ Thành lập các tổ chức xã hội dân sự độc lập.
Trong hơn hai năm qua, đã có hơn 20 tổ chức xã hội dân sự(XHDS) ra đời. Mặc dù đã tạo được chỗ đứng và không gian hoạt động. Nhưng hầu hết còn nhỏ bé và chưa đáp ứng và giải quyết được các nhu cầu của xã hội. Bởi vậy các tổ chức XHDS cần phải tìm ra điểm yếu của mỗi tổ chức để khắc phục và phát triển. Các tổ chức XHDS cũng cần phải liên kết, hợp tác với nhau trong việc bảo vệ lợi ích chung cũng như cùng nhau thực hiện các sứ mệnh xã hội.
Còn rất nhiều những khoảng trống và không gian cho các tổ chức XHDS độc lập mới ra đời để đáp ứng nhu cầu của xã hội. Như các tổ chức bảo vệ môi trường, bảo vệ người tiêu dùng, bảo vệ học sinh, sinh viên, các tổ chức xã hội nghề nghiệp,…..

Mỗi công dân cần phải ý thức và quyền, lương tâm, trách nhiệm và nghĩa vụ của mình trong việc chuyển đổi từ xã hội phi dân chủ, lạc hậu sang một xã hội dân chủ, văn minh. Bởi vậy

mỗi người cần phải tham gia hay cùng nhau xây dựng lên các tổ chức XHDS đáp ứng các nhu cầu của bản thân và cộng đồng xã hội.

Các tổ chức XHDS sẽ đóng vai trò quan trọng cùng với các tầng lớp Nhân dân quản lý và điều hành xã hội từ cấp cơ sở để đảm bảo một tiến trình chuyển đổi từ xã hội độc đảng sang xã hội dân chủ đa đảng một cách hòa bình và ổn định.

2/ Thành lập các tổ chức, đảng phái chính trị;
Việc xây dựng các tổ chức, đảng phái chính trị là vô cùng cần thiết trong tiến trình thay đổi xã hội. Các tổ chức, đảng phái chính trị đóng vai trò tập hợp, đào tạo ra đội ngũ cán bộ có khả năng quản trị đất nước. Các tổ chức, đảng phái chính trị đưa các cán bộ của mình ra tranh cử với nhau vào các cơ quan dân cử và chính quyền từ trung ương đến địa phương.

Việc thành lập lên các tổ chức, đảng phái chính trị sẽ tạo điều kiện cho mọi công dân có quyền và cơ hội tham gia hoạt động chính trị. Họ có quyền và cơ hội được phục vụ Nhân dân nếu được Nhân dân quyết định lựa chọn. Tạo ra sự cạnh tranh lành mạnh giữa các tổ chức, đảng chính trị mới với đảng cộng sản. Và Nhân dân cũng có nhiều ứng cử viên, nhiều đảng để đưa ra quyết định lựa chọn thông qua bầu cử.

3/ Vai trò của các tổ chức tôn giáo.
Vai trò của các tổ chức tôn giáo là hết sức quan trong trong tiến trình dân chủ hóa đất nước. Hầu hết các tổ chức tôn giáo đều có số lượng thành viên đông đảo, có hệ thống tổ chức chặt chẽ từ trung ương đến địa phương.

Các tổ chức tôn giáo, các chức sắc tôn giáo thì không làm chính trị, nhưng các tổ chức tôn giáo, chức sắc tôn giáo cần phải động viên, khích lệ, ủng hộ các tín đồ, thành viên của mình tham gia vào các tổ chức XHDS, các tổ chức, đảng phái chính trị.

Nền tảng đạo đức, luân lý của các tôn giáo là tài sản quí báu. Nó không nên chỉ được thực hiện trong cộng đồng các tôn giáo, mà cần được ảnh hưởng vào các tổ chức, đảng phái chính trị. Và khi các giá trị đạo đức, luân lý được các chính trị gia thực hiện trong đời sống phục sự quốc gia của họ. Nó sẽ giúp cho nền chính trị minh bạch, trong sáng và giữ được các chuẩn mực đạo đức.

Các tổ chức tôn giáo cùng với các tổ chức XHDS và các tổ chức, đảng phái chính trị sẽ cùng hợp tác với nhau trong tiến trình thay đổi đất nước. Chắc chắn sự chuyển đổi từ độc đảng sang dân chủ đa đảng sẽ diễn ra trong trật tự và hòa bình. Đem lại lợi ích chung cho cả quốc gia, dân tộc.

4/ Vai trò của cộng đồng người Việt ở Hải ngoại.
Trong những năm qua, cộng đồng người Việt Hải ngoại đã và đang đóng vai trò rất quan trọng trong việc vận động cộng quốc tế quan tâm và và gây áp lực với chính quyền Việt Nam về nhân quyền. Đồng thời cộng đồng người Việt Hải ngoại đã và đang trở thành hậu phương vững chắc cho phong trào dân chủ trong nước.

Có thể khẳng định rằng trong quá khứ, hiện tại và cả tương lai, cộng đồng người Việt Hải ngoại đóng vai trò cực kỳ quan trọng với sự tồn tại và phát triển của phong trào dân chủ trong nước. Bởi vậy, cộng đồng người Việt cần phải nỗ lực hơn nữa hợp tác, ủng hộ, tham gia và giúp đỡ cho sự ra đời và phát triển của các tổ chức XHDS, các tổ chức, đảng phái chính trị ở trong nước.

5/ Vai trò của đảng cộng sản trong tiến trình dân chủ hóa hòa bình và trật tự.
Một lần nữa, chúng ta cần phải khẳng định lại rằng: mọi sự rối loạn, bất ổn đều được nảy sinh, ươm mầm và ấp ủ trong lòng của chế độ độc đảng toàn trị. Khi chế độ toàn trị vững mạnh, họ sử dụng bạo lực, trấn áp để kiểm soát mọi mâu thuẫn, bất ổn. Nhưng không bao giờ giải quyết được tận gốc, hay xóa bỏ được mâu thuẫn và nguồn gốc, nguyên nhân của bất ổn. Mọi sự bất ổn, mâu thuẫn vẫn được nuôi dưỡng, ấp ủ chờ thời cơ bùng phát.

Chúng ta cũng cần khẳng định thêm rằng: Tiến trình thay đổi từ xã hội độc đảng toàn trị sang xã hội dân chủ đa đảng tại Việt Nam là không thể đảo ngược. Đảng cộng sản chỉ có thể làm chậm đi chứ không thể xóa bỏ được tiến trình này. Đảng cộng sản càng cố cản trở, kìm hãm bao nhiêu thì nguy cơ bùng phát bất ổn và rối loạn càng cao. Nhất là trong giai đoạn hiện nay đảng cộng sản đang rơi vào suy thoái và suy yếu. Nhân dân ngày càng mất niềm tin vào đảng cộng sản. Các mâu thuẫn, bất ổn xã hội đang được tích tụ và dồn nén.

Bởi vậy trong khi còn cơ hội và có thể đóng vai trò quan trọng trong việc chuyển đổi một cách hòa từ độc đảng toàn trị sang dân chủ đa đảng. Đảng cộng sản cần phải thay đổi nhận thức, tôn trọng các quyền con người. Đảng cộng sản cần phải thực hiện những bước đi cụ thể như sau:
a/ Xây dựng luật về hội một rõ ràng, minh bạch tạo điều kiện cho các tổ chức XHDS, các tổ chức, đảng phái chính trị ra đời và hoạt động. Tạo điều kiện có các tổ chức XHDS, đảng chính trị từng bước đóng vai trò ngày càng lớn hơn trong đời sống xã hội và đời sống chính trị.
b/ Trả lại quyền làm báo chí tư nhân cho công dân, sửa đổi luật báo chí để cho phép các cơ quan báo chí, phát thanh, truyền hình,… tư nhân được thành lập.
c/ Sửa đổi luật bầu cử cho phép các tổ chức, đảng phái chính trị tham gia tranh cử ở cấp địa phương, sau đó là quốc hội.

Kết luận:
Việc chuyển đổi một cách hòa bình, ổn định từ chế độ độc đảng toàn trị sang chế độ dân chủ đa đảng hoàn toàn có thể thực hiện. Khi mà mỗi người dân đều có ý thức, trách nhiệm trong việc xây dựng các tổ chức XHDS, các tổ chức, đảng phái chính trị. Cùng với các tổ chức tôn giáo, cộng đồng người Việt Hải ngoại, chắc chắn phong trào dân chủ Việt Nam sẽ lớn mạnh nhanh chóng, tạo đủ áp lực để đảng cộng sản phải thực thi cải cách. Và trong đó có vai trò không thể phủ nhận của đảng cộng sản trong việc chuyển đổi hòa bình hay bất ổn.
http://www.rfavietnam.com/node/2806

ARTICLE 3

The Right to Political and Humanitarian Asylum
Hanoi, September 30, 2016
Lawyer Nguyen Van Dai.

Thre right to political asylum is a very important and neccessary right for religious, social, political, and democratic activists ... in Vietnam. I introduce this right to you so you can use in case you might need it.

To protect the freedom, well being, and the live of the activist in dictatorial regime, the Universal Declaration of Human Rights in 1948 defined in Clause 1, Article 14 stated as follows:***" Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution."***

To concretize this, the Convention on the Status of Refugees in 1951 was adopted at the meeting of the Extraordinary and Plenipotentiary Ambassadors to the UN, held under Resolution No. 429 (V) December 14, 1950 the UN General Assembly, and effective from April 22, 1954 according to Article 43.

Under the Convention, the United Nations has expressed deep concern about the refugees and has made great efforts to ensure that refugees are entitled to the rights and fundamental freedoms at the broadest level as widely as possible.

After 1951, new situations have arisen since the Convention was adopted and the refugees concerned may therefore not fall within the scope of the Convention. Therefore the Protocol on the refugees staus in 1967 was adjusted to expand audiences refugees and unrestricted. This Protocol was adopted in accordance with Resolution 1186 (XLI) dated 18.11.1966 of the Council of Economic - Social and under Resolution 2198 (XXI) dated 12.16.1966 of the General Assembly of the United Nations, effective from 04-10-1967, under Article 8.

Refugees are defined in Article 1 of the Convention on the Status of Refugees, amended in paragraph 2 of Article 1 of the Protocol on the position of refugees in 1967 as follows:

"Any person owing to well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion, is outside the country of his nationality and is unable or, owing to such fear, is unwilling to avail himself of the protection of that country; or who, not having a nationality and being outside the country of his former habitual residence as a result of such events, is unable or, owing to such fear, is unwilling to return to it"

By above definition, it is understood in the case of Vietnam as follows:

"Any Vietnamese in fear of persecution, discrimination, harrassment, arrest, imprisonment, infringement of health and life for reasons of race, religion, ethnic identity, politics opposition, human rights activity, democracy, participation in independent civil society organizations, political parties, may seek and get asylum in another country. "

Forms of refugees:

1. In case of emergency:
a / Go to the Embassy, Consulate of countries that have signed the Convention on the Status of Refugees in 1951, such as the US, Australia, Canada, New Zealand, the EU, ... asking them to protect and issue emergency refugee status. The Embassies and its government have the responsibility to work with the government of Vietnam to help you leave Vietnam safely. While waiting for refugee status, the embassy will provide you food and shelter. They also ask the Vietnamese government ot ensure the safety of your helath, life, and freedom.

b / Flee to a country friendly with refugees like Thailand. You should apply to the United Nations High Commissioner for Refugees in Thailand for refugee status and wait to be interviewed

Currently in Thailand, there are many organizations and individuals that help Vietnamese refugees.

2 / In the normal case:
You have the right to apply for political, religious, ...asylum, together with the documents and evidence that you are being harassed, discriminated,... at the Embassy of the country you want to take refuge. The Embassy, together with the competent bodies will consider and grant refugee status to you and the dependents that you listed in the application.
After the government of that country granted you refugee status, its Embassy would suggest the
the Vietnamese to issue passports to you and your family so that you can leave Vietnam safely.

What you need to prepare when apply for asylum
During your participation in religious, human rights, democracy, ... activities, you need to save your summonses, records of administrative violations, decisions of administrative sanctions, judgments, images, audio, video clips, ... that are evidences of your being discriminated against, harassed, beaten, ... because of your activities as dissidents, or as religious, human rights, democracy,…activist.

The evidence documents can be originals, copies or photocopies and needs to be duplicated in several copies. You can keep the back up documents on the internet, send to acquaintances in foreign countries to keep for you...

The evidences and witnesses are the bases for diplomatic missions of the country you are seeking asylum to examine and grant you refugee status. Therefore you need to preserve, and stored the evidences carefully in case you need to use them.

Who may be seeking asylum with you?
Those are direct family members such as husband/wife, children, adoptive children. The relatives who are your dependents such as parents or siblings that are handicapped, disable and are under your sponsorship and care.

http://www.rfavietnam.com/node/2821

Original article:
Quyền tị nạn chính trị, nhân đạo
Thứ Tư, 09/30/2015 - 05:13 — nguyenvandai

Hà nội, ngày 30 tháng 9 năm 2015

Luật sư Nguyễn Văn Đài

Quyền tị nạn chính trị là một quyền rất quan trọng và cần thiết cho những người hoạt động tôn giáo, nhân quyền, dân chủ,… tại Việt Nam. Tôi xin giới thiệu với các bạn quyền này để các bạn có thể thực hiện khi các bạn có nhu cầu.

Nhằm bảo vệ quyền tự do, sức khỏe, tính mạng,… của những người hoạt động tôn giáo, xã hội, nhân quyền, chính trị,…., trong các quốc gia độc tài, độc đảng,…. Tuyên ngôn quốc tế về nhân quyền năm 1948 đã quy định tại khoản 1 điều 14 như sau:

"1. Mọi người đều có quyền tìm kiếm và được tị nạn ở nước khác khi bị ngược đãi."

Để cụ thể hóa điều này, ngày 28 tháng 7 năm 1951, Công ước về vị thế của người tị nạn 1951 đã được thông qua tại Hội nghị các đại sứ đặc mệnh toàn quyền tại Liên Hiệp Quốc, được tổ chức theo Nghị quyết số 429 (V) ngày 14 tháng 12 năm 1950 của Đại Hội Đồng LHQ. Và có hiệu lực từ ngày 22 tháng 4 năm 1954 theo điều 43.

Theo Công ước này, Liên Hợp Quốc đã bày tỏ sự quan tâm sâu sắc đến những người tị nạn và đã có những nỗ lực to lớn nhằm bảo đảm cho người tị nạn được hưởng các quyền và tự do cơ bản này ở mức độ rộng rãi nhất có thể được.

Sau năm 1951, đã xuất hiện thêm nhiều tình huống mới về người tị nạn. Do đó những người này có thể nằm ngoài phạm vi điều chỉnh của Công ước. Do đó Nghị định thư về vị thế của người tị nạn năm 1967 đã điều chỉnh mở rộng đối tượng được tị nạn và không bị giới hạn. Nghị định thư này được thông qua theo Nghị quyết 1186 (XLI) ngày 18/11/1966 của Hội đồng Kinh tế - Xã hội và theo Nghị quyết 2198 (XXI) ngày 16/12/1966 của Đại hội đồng Liên Hợp Quốc. Có hiệu lực từ ngày 4-10-1967, theo điều 8.

Người tị nạn được định nghĩa tại điều 1 của Công ước về vị thế của người tị nạn và được sửa đổi tại khoản 2 điều 1 của Nghị định thư về vị thế của người tị nạn năm 1967 như sau:

"Người tị nạn là người do sự sợ hãi có cơ sở là sự bị ngược đãi vì những lý do chủng tộc, tôn giáo, dân tộc, hoặc do là thành viên của một nhóm xã hội cụ thể nào đó, hay vì quan điểm chính trị, đang ở ngoài đất nước mà người đó có quốc tịch và không thể, hoặc, do sự sợ hãi như- vậy, không muốn tiếp nhận sự bảo vệ của quốc gia đó; hoặc người không có quốc tịch đang sống ở ngoài quốc gia mà trước đó đã từng cư trú do kết quả của những sự kiện đó mà không thể, hoặc do sự sợ hãi, mà không muốn trở lại quốc gia đó."

Theo định nghĩa trên thì được hiểu trong trường hợp cụ của Việt Nam như sau:

Bất kỳ người Việt Nam nào sợ hãi khi bị ngược đãi, phân biệt đối xử, sách nhiễu, bắt giữ, cầm tù, lo sợ bị xâm phạm sức khỏe, tính mạng vì lý do chủng tộc, tôn giáo, dân tộc, quan điểm chính trị đối lập, hoạt động nhân quyền, dân chủ, tham gia các tổ chức xã hội độc lập, các đảng chính trị. Thì có quyền tìm kiếm và được tị nạn ở nước khác.

Các hình thức tị nạn:

1/ Trong trường hợp khẩn cấp:

Khi bạn cho rằng sức khỏe, tính mạng, quyền tự do của bạn có thể bị xâm hại và ở trong tính trạng nguy hiểm. Tùy theo vị trí, tình trạng của bạn đang mà bạn có thể:

a/ Tìm đến Sứ quán, Lãnh sự quán của các nước đã ký Công ước về vị thế của người tị nạn 1951 như: Hoa Kỳ, Úc, Canada, New Zealand, các nước EU,….. để yêu cầu họ bảo vệ và cấp qui chế tin nạn khẩn cấp cho bạn. Các Sứ quán sẽ cùng với chính phủ của nước họ có trách nhiệm làm việc với chính phủ Việt Nam để giúp bạn rời khỏi Việt Nam một cách an toàn.

Trong khi bạn chờ đợi để được cấp qui chế tị nạn, Sứ quán nước đó sẽ cung cấp nơi ở và thực phẩm cho bạn. Đồng thời họ cũng yêu cầu chính phủ Việt Nam đảm bảo an toàn về sức khỏe, tính mạng và quyền tự do của bạn.

b/ Chạy sang một quốc gia thân thiện với những người tị nạn Việt Nam như Thái Lan. Bạn sẽ nộp đơn lên Cao Ủy Liên Hiệp Quốc về người tị nạn ở Thái Lan. Và bạn chờ để được phỏng vấn.

Hiện tại ở Thái Lan có rất nhiều tổ chức, cá nhân giúp đỡ cho người tị nạn Việt Nam.

2/ Trong trường hợp bình thường:

Bạn có quyền nộp đơn xin tị nạn chính trị, tôn giáo,… kèm theo các tài liệu, bằng chứng về việc bạn bị sách nhiễu, bị phân biệt đối xử,…. tới Đại sứ quán của nước mà bạn mong muốn

được tị nạn. Đại sứ quán sẽ cùng với các cơ quan có thẩm quyền nước họ sẽ xem xét và cấp qui chế tị nạn cho bạn và những người thân đang sống phụ thuộc vào bạn đã được đề cập trong đơn.

Sau khi được chính phủ nước đó cấp qui chế tị nạn. Sứ quán của họ sẽ đề nghị chính phủ Việt Nam cấp hộ chiếu cho bạn và người thân. Bạn và người thân của bạn sẽ được rời khỏi Việt Nam một cách an toàn.

Bạn cần chuẩn bị những gì để xin tị nạn khi có nhu cầu?

Trong suốt quá trình bạn tham gia các hoạt động tôn giáo, nhân quyền, dân chủ,… bạn cần lưu lại các giấy mời làm việc, giấy triệu tập, biên bản vi phạm hành chính, quyết định xử phạt hành chính, bản án, các hình ảnh, âm thanh, video clip,… Đó là những chứng cứ liên quan đến việc bạn bị phân biệt đối xử, sách nhiễu, đánh đập,… vì các hoạt động bất đồng chính kiến, tôn giáo, nhân quyền, dân chủ,…

Các chứng này có thể là bản chính, bản sao, bản chụp. Các chứng cứ này cần được sao thành nhiều bản, bạn có thể chụp lại lưu trên hệ thống internet, gửi người thân quen ở trong nước và nước ngoài cất giữ giúp,…

Các bằng chứng, chứng cứ, người làm chứng là những cơ sở, căn cứ trực tiếp để cơ quan ngoại giao và chính phủ nước mà bạn xin tị nạn xem xét để cấp qui chế tị nạn cho bạn. Bởi vậy, bạn cần phải bảo quản, cất giữ cẩn thận để khi cần có thể sử dụng.

Những ai có thể được xin tị nạn cùng với bạn?

Những người thân trực tiếp như vợ và các con đẻ, con nuôi. Những người thân đang sống phụ thuộc vào bạn như bố, mẹ hay anh chị em bị mất sức lao động, bị khuyết tật, người được bạn bảo trợ và chăm sóc.

ARTICLE 4

Burma ends a 53 year military regime. When will Vietnam terminate a totalitarian one-party rule?

November 8th, 2015
Lawyer Nguyen Van Dai

Today, November 8, 2015, the people of Burma had a free multiparty democratic election for the second time since 1990. In 1990, Aung San Suu Kyi's NLD party won with an overwhelming victory. Not only the military did not accept the election results, nor transfer of power they also put Aung San Suu Kyi under house arrest for 20 years.

Under the leadership of the NLD, Aung San Suu Kyi and other opposition parties, the Burmese people have persistently struggled for over 20 years. Thousands of members of opposition parties were arrested, imprisoned, many people lost their lives in prison.

The struggles of the people of Burma, along with pressure from the international community has brought great results: Burma's ruling military finally had a change of perceptions. They put the nation and the people of Burma's interests above that of a small group of military men. They reformed the Constitution to allow opposition parties to run for office, and as a result, Aung San Suu Kyi and the NLD won a landslide victory in the 2012 election, opening a new path for Burma to integrate into the region and the world.

It's obvious that conscience, a sense of right and wrong, and the interests of the people and the nation has awakened the Burma Army. And it has opened a new era, a bright ara for the People of Burma.

What about the Communist Party of Vietnam? When will conscience, a sense of rights and wrong, the interests of the people and of the nation will be be put ahead of the party's ambitions, power and interests ?

Only when Vietnam decides to end the totalitarian one-party system, build a multi-party democracy, and respect human rights, then a new era, a dazzling bright era can greet Vietnam and its people.

Only in a democratic regime, will the people of Vietnam have equal right and equal opportunity to contribute to the properity of our nation. It's only then, the people with talent, ethics, and reputable political parties can be selected by the people through fair elections to lead the country. And only then, Vietnam will enter a new era.
So the question is how to end one-party totalitarian regime?

This is a task that a few of citizen, civil society organizations and politicians can not accomplish. To change the country, we need efforts, contributions from all members of society, all of the people.

If all the people cry out for change today, tomorrow Vietnam will have freedom and democracy!

http://www.rfavietnam.com/node/2896

Original article :
Miến Điện chấp dứt 53 năm chế độ quân sự. Bao giờ Việt Nam chấm dứt chế độ độc đảng toàn trị?
Chủ Nhật, 11/08/2015 - 08:12 — nguyenvandai
Luật sư Nguyễn Văn Đài

Hôm nay, ngày 8 tháng 11 năm 2015, một lần nữa Nhân dân Miến Điện tiến hành cuộc bầu cử tự do dân chủ đa đảng lần thứ hai tính từ năm 1990. Năm 1990, đảng NLD của bà Aung San Suu Kyi đã giành thắng lợi tuyệt đối. Nhưng giới quân sự đã không chấp nhận kết quả bầu cử, không chuyển giao quyền lực và tiến hành quản thúc bà tại gia trong suốt 20 năm.
Nhân dân Miến Điện dưới sự lãnh đạo của đảng NLD, bà Aung San Suu Kyi và các đảng đối lập khác đã kiên trì đấu tranh trong suốt hơn 20 năm. Hàng ngàn thành viên của các đảng đối lập bị bắt giữ, bị cầm tù, nhiều người bỏ mạng trong lao tù.

Nỗ lực đấu tranh của Nhân dân Miến Điện, cùng với áp lực từ cộng đồng quốc tế đã đem lại kết quả tuyệt vời. Đó là tập đoàn quân sự cầm quyền của Miến Điện đã thay đổi nhận thức. Họ đã lấy lợi ích của quốc gia và của Nhân dân Miến Điện làm đại cục thay vì lợi ích của một nhóm nhỏ giới quân sự.

Họ đã cải cách Hiến pháp, cho phép các đảng đối lập ra tranh cử. Kết quả bà Aung San Suu Kyi và đảng NLD đã giành thắng lợi vang dội trong cuộc bầu cử bổ sung năm 2012. Mở đường cho Miến Điện tham gia hội nhập khu vực và thế giới.

Rõ ràng lương tâm, lương tri, quyền lợi của Nhân dân và quốc gia đã thức tỉnh tập đoàn quân sự Miến Điện. Và điều đó đã mở ra một kỷ nguyên mới, một kỷ nguyên tươi sáng cho Nhân dân Miến Điện.

Đảng cộng sản Việt Nam thì sao? Bao giờ lương tâm, lương tri, quyền lợi của Nhân dân và Tổ quốc mới chấm dứt được tham vọng quyền lực, quyền lợi tuyệt đối của họ?

Chỉ khi nào Việt Nam chấm dứt được chế độ độc đảng toàn trị, xây dựng chế độ dân chủ đa đảng, tôn trọng các quyền con người thì khi đó một kỷ nguyên mới, kỷ nguyên tươi sáng và rực rỡ mới đến với đất nước và dân tộc Việt Nam.

Chỉ trong chế độ tự do dân chủ, mọi người dân Việt Nam mới có quyền và cơ hội bình đẳng để cùng tham gia đóng góp xây dựng đất nước. Khi đó những người có tài năng, có đạo đức, đảng chính trị có uy tín, năng lực mới được Nhân dân lựa chọn thông qua bầu cử để lãnh đạo đất nước. Và khi đó, Việt Nam sẽ bước vào một kỷ nguyên mới.

Vậy câu hỏi đặt ra là làm thế nào để chấm dứt chế độ độc đảng toàn trị?

Điều này thì một nhóm công dân, một vài tổ chức XHDS, chính trị không thể làm được. Mà để thay đổi được đất nước, chúng ta cần nỗ lực, công sức đóng góp mọi thành phần trong xã hội, mọi người dân.

Nếu hôm nay, tất cả mọi người dân cùng lên tiếng đòi hỏi thay đổi. Ngày mai Việt Nam sẽ có tự do dân chủ!
http://www.rfavietnam.com/node/2896

HUMAN RIGHTS COUNCIL UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY

In the matter of

NGUYỄN VAN ĐAI
(the "Petitioner")

v.

Government of the Socialist Republic of Viet Nam

ANNEX V

Original and translated copies of three of the Petitioner's posts on social media

FACEBOOK POST 1

Who were behind the killing of Vietnamese fishermen?
Nguyễn Văn Đài
December 1st, 2015
Source: https://www.facebook.com/nvdai0906/posts/1088936744484030

Vietnam press has offered several hypotheses that the attackers who shot and killed fishermen Truong Dinh Bay from Quang Ngai province may be the Philippines, or may be pirates.

However, not a single newspaper would dare to guess that the people behind the killing of Vietnamese fishermen may be China, and those who carried out orders or hired to to so may be from any other countries.
Personally, I think this theory could be right if one reviews all aspects of the dispute over the South China Sea in recent years.
First, killing Vietnamese fishermen could not be a ploy of the Philippines.
Eventhough Vietnam and the Philippines have had disputes over the Spratly Islands over the years, but both countries are members of ASEAN, who have more common interests than conflicts. Furthermore, Vietnam and the Philippines have both publicly, and quietly supported each other in the fight against Chinese hegemony. Philippines needs Vietnam and vice versa, therefore murdering Vietnamese fishermen could not be an action carried out by the Phillipines.

Filipinos mostly have a high level of intellect, they understand Vietnam fishermen are their friends, not their enemies. So only those who use a lot of money would be able to hire Filipinos and order them to kill Vietnamese fishermen.
Second, killingVietnamese fishermen is not an act that can be attributed to pirates.
According to victims' families and to reports by the media, the attackers did not carry out acts normally happened in a robbery. In addition, fishermen do not have any property worthwhile for pirates to take risks in attacking them. Reported evidence showed that the attackers only came to murder the fishermen and fled.
What ares the killers' goal?

Their goal is to cause panic and fears for Vietnam fishermen who were, are and will be fishing in the Spratly Islands region. To scare off Vietnamese fishermen so they have to abandon traditional fishing areas that their families and ancestors have done for so many generations.

Who benefits when Vietnamese fishermen leave Spratly Islands?

In recent years, China have constructed artificial islands on the reefs and shoals they seized from Vietnam. They gradually turned them into military bases, and home for the Chinese people. The ultimate goal is to turn the Spratly Islands region into China legitimate territory, and once the fearful Vietnamese fishermen give up their ancestral fishing grounds in the Spartly Islands region, China can monopolize it.
Because of the above reasons, I can say with certainty that, regardless of the citizenship of those who shot and killed fisherman Truong Dinh Bay on November 28th, the mastermind of this murder is China.

Original post:
Những kẻ chủ mưu bắn chết ngư dân Việt Nam là ai?
Báo chí VN đã đưa ra nhiều giả thuyết rằng những kẻ tấn công và bắn chết ngư dân Trương Đình Bảy của tỉnh Quảng Ngãi có thể là người Philippin, có thể là những tên cướp biển??? Nhưng chưa có tờ báo nào dám đặt sự nghi ngờ rằng những kẻ chủ mưu giết ngư dân VN là Trung Quốc, còn những kẻ thực thi mệnh lệnh hoặc được thuê mướn thì có thể là người của bất kỳ quốc gia nào.

Và tôi cho rằng giả thuyết này hoàn toàn đúng bởi xét mọi khía cạnh về tranh chấp trên biển Đông trong những năm vừa qua.

Thứ nhất, không thể là mưu đồ của Philippin.

Bởi trong những năm qua, mặc dù giữa Việt Nam và Philippin có tranh chấp về quần đảo Trường Sa. Nhưng cả hai bên đều là thành viên ASEAN, có nhiều lợi ích chung hơn là tranh chấp. Đồng thời cả Việt Nam và Philippin vừa công khai, vừa âm thầm ủng hộ nhau trong việc chống lại sự bá quyền của Trung Quốc. Philippin cần Việt Nam và ngược lại, do vậy đây không thể là âm ưu và hành động của Philippin trong vụ giết ngư dân này.
Người dân Philippin đều có dân trí cao, họ hiểu ngư dân Việt Nam là bạn chứ không phải là kẻ thù của họ. Cho nên chỉ những kẻ dùng rất nhiều tiền thì mới có thể mua chuộc và sai khiến họ, trong trường hợp những người mang quốc tịch Philippin bắn ngư dân Việt Nam.
Thứ hai, không thể là cướp biển.

Bởi những thông tin được gia đình nạn nhân và báo chí đưa tin, thì những kẻ tấn công không có hành động cướp tài sản. Đồng thời tài sản của những ngư dân cũng không có gì đáng giá để mạo hiểm tấn công và cướp bóc. Những kẻ tấn công chỉ với mục đích giết người rồi bỏ chạy.

Mục đích của những kẻ giết người là gì?

Mục đích của chúng là gây ra sự hoang mang sợ hãi cho những người ngư dân Việt Nam đã, đang và sẽ đánh cá ở khu vực quần đảo Trường Sa. Làm cho ngư dân Việt Nam không dám

tiến hành các công việc mưu sinh, bỏ ngư trường truyền thống của biết bao thế hệ người Việt Nam.
Ai là kẻ hưởng lợi khi ngư dân Việt Nam bỏ Trường Sa?
Trong những năm qua, Trung Quốc tiến hành xây các đảo nhân tạo trên các đảo chìm mà họ đã cưỡng chiếm của Việt Nam. Họ từng bước biến chúng thành các căn cứ quân sự, nơi sinh sống cho người dân Trung Quốc. Và mục đích cuối cùng biến khu vực Trường Sa thành lãnh thổ, lãnh hải hợp pháp của Trung Quốc.

Như vậy, Trung Quốc sẽ độc chiếm ngư trường đánh bắt cá ở Trường Sa khi mà ngư dân Việt Nam bỏ cuộc vì sợ hãi.

Bởi vậy, tôi có thể khẳng định rằng, cho dù bất kể những kẻ thực thi việc bắn chết ngư dân Trương Đình Bảy vào ngày 28 tháng 11 là người mang quốc tịch nước nào. Thì kẻ chủ mưu, ra lệnh hay thuê mướn cũng đều là Trung Quốc.
https://www.facebook.com/nvdai0906/posts/1088936744484030

Screenshot of post from Facebook :

FACEBOOK POST 2

Why do we have to pay taxes to support a member of the parliament so he can go eat and go to meeting to vote against the Constitution and against human rights of the people?

Nguyễn Văn Đài
November 26, 2015
Source: https://www.facebook.com/nvdai0906/posts/1086470214730683

Speaking before the National Assembly on November 17th, senator Hoang Huu Phuoc opposed the law on demonstration and the law on associations. His views are:
"Law on associations could enable the opponents outside of Vietnam Fatherland Front, disable, and eventually erase the Vietnam Fatherland Front. As for the Law on demonstrations, in English, demonstration means protesting, and protest is always demonstrating against the government or a policy of the Government."

Mr. Phuoc analyzed: "Does Vietnam need anti-government protests? Do we need protests against the government's principles, policies and laws? If not, why introduce the Law for Demonstrations?

Meanwhile, Senator Phuoc was the one who vote to pass Vietnam 2013 Constitution, a constitution which prescribes that citizens have freedom of association, and the right to protest. In order for people to freely form association and to protest, there must be laws to guide them. And making law is the responsibility of legislators and of the Parliament and its members.
Why do we have to pay taxes to support a member of the parliament so he can go eat and go to meeting to vote against the Constitution and against human rights of the people?
https://www.facebook.com/nvdai0906/posts/1086470214730683

Original post:

Tại sao chúng ta phải đóng thuế để nuôi một tay đại biểu quốc hội đi ăn và đi họp để chống lại Hiến pháp và chống lại quyền con người của Nhân dân?

Phát biểu trước QH ngày 1711, ông nghị Hoàng Hữu Phước phản đối luật biểu tình và luật về hội. Quan điểm của nghị Phước là:
“ Luật Lập hội là để tạo nên các đối thủ bên ngoài hệ thống Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, vô hiệu hóa, tiến đến xóa sổ Mặt trận Tổ quốc Việt Nam. Còn với Luật Biểu tình, trong tiếng Anh biểu tình, tức là Demonstration luôn để chống Chính phủ nước mình hay một chủ trương của Chính phủ.”

Ông Phước phân tích: “Việt Nam có cần các cuộc biểu tình chống Chính phủ Việt Nam hay không, chống các chủ trương, chính sách, đạo luật của Chính phủ Việt Nam hay không? Nếu không cần tại sao lại đưa dự án Luật Biểu tình”.

Trong khi đó, nghị Phước là người bấm nút thông qua Hiến pháp Vn 2013. Mà Hiến pháp thì qui định công dân Vn có quyền tự do lập hội, quyền biểu tình. Muốn lập hội, biểu tình đúng pháp luật thì phải có luật để hướng dẫn người dân. Mà trách nhiệm làm luật là của Quốc hội và đại biểu quốc hội.

Tại sao chúng ta phải đóng thuế để nuôi một tay đại biểu quốc hội đi ăn và đi họp để chống lại Hiến pháp và chống lại quyền con người của Nhân dân?
https://www.facebook.com/nvdai0906/posts/1086470214730683

Screenshot of post from Facebook:

FACEBOOK POST 3

Victory or human rights violations?

Nguyễn Văn Đài
November 17, 2015
Source : https://www.facebook.com/nvdai0906/posts/1082400035137701

On November 16th, when reporting to Congress, Minister Tran Dai Quang said:
"From May 6th, 2012 to now, the police force has received, arrested, processed 1,410 cases, involving 2,680 subjects who infringe upon national security. Also during this period, the people who oppose the government have illegally formed more than 60 associations and groups, under the name of democracy, human rights, with about 350 participants in 50 provinces and cities."

1,410 cases to handle is not a small figure for a three years period. To increase this figure in order to increase the annual budget, the Ministry of Public Security has to deal with matters such as:

Stopping people who want to go oversea; harassing people who are returning from going to school or attending conferences abroad; obstructing festivals, and meetings of the activists; creating nuissance and hindering activists trying to attend protests, and all other arrests, detains, and harassment of the activists in general...
Do you think these are victories of the security sector or human rights abuses?
https://www.facebook.com/nvdai0906/posts/1082400035137701

Original post:

Chiến công hay vi phạm nhân quyền?
Ngày 16 tháng 11, khi báo cáo QH, Bộ trưởng Trần Đại Quang cho biết:
“Từ tháng 6/2012 đến nay, ngành công an đã tiếp nhận, bắt giữ, xử lý 1.410 vụ, 2.680 đối tượng xâm phạm an ninh quốc gia.

Cũng trong khoảng thời gian này, số đối tượng chống đối đã lập hơn 60 hội, nhóm bất hợp pháp dưới danh nghĩa dân chủ, nhân quyền với khoảng 350 đối tượng tham gia ở 50 tỉnh, thành.”

Trong gần 3 năm rưỡi mà xử lý 1.410 vụ là một con số không nhỏ. Để có con số này nhằm tăng ngân sách hàng năm, Bộ công an phải đưa các vụ việc như:

Ngăn chặn được bao nhiêu người xuất cảnh; những vụ sách nhiễu khi những người đi học, hội nghị từ nước ngoài trở về; Những vụ cản trở liên hoan, gặp mặt của những người đấu tranh; Các vụ canh giữ, cản trở những người đấu tranh tham gia các sự kiện biểu tình; Những vụ bắt giữ, câu lưu, sách nhiễu những người đấu tranh,…
Theo quí vị thì đây là chiến công của ngành an ninh hay là các vụ vi phạm nhân quyền?
https://www.facebook.com/nvdai0906/posts/1082400035137701

Screenshot of post from Facebook:

HUMAN RIGHTS COUNCIL UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY

In the matter of

NGUYỄN VAN ĐAI
(the "Petitioner")

v.

Government of the Socialist Republic of Viet Nam

ANNEX VI

Two photographs of the Petitioner following the assault on 6 December 2015

HUMAN RIGHTS COUNCIL UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY

In the matter of

NGUYỄN VAN ĐAI
(the "Petitioner")

v.

Government of the Socialist Republic of Viet Nam

ANNEX VII

Original and translated copy of the memorandum provided by the Ministry of Public Security to the Petitioner's family regarding the search conducted on 16 December 2015

SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM

Independance – Liberty – Happiness

(memorandum supplied to family)

MEMORANDUM REGARDING SEARCH CONDUCTED

Date: *8:50AM December 16, 2015 at Room 302, Z8,Bach Khoa Condominium, Bach Khoa Ward, Hai Ba Trung District, Hanoi.*

Executing the search *of this house* by order number *56/ANDT* on *December 15, 2015* by *the investigative body of the Ministry of Public Security* to conduct a search on:

Name: *Nguyen Van Dai* Male/~~Female~~

Any other names:

Date of birth: *06 May 1969* Birthplace: *Hung Yen*

Permanent residential address: *Room 302, Z8,Bach Khoa Condominium, Bach Khoa Ward, Hai Ba Trung District, Hanoi.*

Current address: *As above*

Occupation: *Unemployed*

Nationality: *Vietnamese* Ethnicity: *Kinh*

I: *Nguyen Tuan Hung*, an investigator of: *the Security and Investigation Office, Ministry of Public Security* ***headed the search and*** *Le Van Tu was present to record the memorandum*.

Nguyen Hien Vinh - police officer for the Residency 1, Bach Khoa Ward, Hanoi was present to represent local authorities and the investigative body of the Ministry of Public Security**.**

Nguyen Van Toa, Head of Residency 1A and Nguyen Thi Thuy Vinh - Committee Head of the Fatherland Front within the residency were neighbours who witnessed the investigation process.

Vu Minh Khanh, wife of accused Nguyen Van Dai, was also present.

I read the search warrant and explained to the accused as well as everyone to hear the reason for the search. The aforementioned people bear witnesses to the search. When the search was conducted, we confiscated items and material which were related to the arrest including:

I/ Paperwork and material placed in a sealed carton.

II/ Technological equipment including: laptop, USB sticks, camcorders and cell phone

Mẫu số 02 BB
BH theo QĐ số 1351/QĐ-BCA(C11)
Ngày 18-11-2004

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

BIÊN BẢN KHÁM XÉT (Bản giao cho gia đình)

Hồi 08 giờ 50 ngày 16 tháng 12 năm 2015 tại phòng 302, 28 tập thể Bách Khoa, p. Bách Khoa, q. Hai Bà Trưng, Tp Hà Nội

Thi hành Lệnh khám xét mới số 56/Anh ngày 15 tháng 12 năm 2015

của Cơ quan An ninh điều tra - Bộ Công an đối với:

Họ tên: Nguyễn Văn Đài Nam/nữ:

Tên gọi khác:

Sinh ngày 06 tháng 5 năm 1969 tại Hưng Yên

Nơi đăng ký HKTT: phòng 302, 28, tập thể Bách Khoa p. Bách Khoa, q. Hai Bà Trưng, Tp Hà Nội.

Chỗ ở:

Nghề nghiệp: Tự do

Quốc tịch: Việt Nam Dân tộc: Kinh

Tôi: Nguyễn Trung Hưng Điều tra viên

thuộc Cơ quan An ninh điều tra - Bộ Công an chủ trì thi hành Lệnh khám xét,

cùng với ông/bà: Lê Văn Tư - Cán bộ ghi hình hình ảnh

ông/bà: Nguyễn Hữu Vinh - Cán bộ Khu vực khu dân cư số 1 p. Bách Khoa - Tp Hà Nội đại diện chính quyền/cơ quan/tổ chức chứng kiến.

ông/bà: Ông Nguyễn Văn Toàn, Tổ trưởng Tổ 1A và bà Nguyễn Thị Thanh Vinh - Trưởng ban công tác mặt trận khu dân cư là người láng giềng chứng kiến.

ông/bà[1]: Vũ Minh Khanh là vợ của bị can Nguyễn Văn Đài.

Tôi đã đọc Lệnh khám xét, giải thích cho đương sự và cho mọi người cùng nghe. Những người có tên nói trên đã cùng chúng tôi chứng kiến việc khám xét. Khi tiến hành khám xét, chúng tôi đã tạm giữ những đồ vật, tài liệu sau đây, có liên quan trực tiếp đến vụ án[2]:

I> Một số giấy tờ, tài liệu đựng trong thùng Cat-tông do gia đình người phong.

II> Một số phương tiện kỹ thuật điện tử, tin học như: Máy tính, USB, thẻ nhớ Camera, điện thoại di động...

(1) Ghi rõ họ tên người chủ hoặc người đã thành niên trong gia đình.

(2) Ghi rõ tên đồ vật và nơi phát hiện; nếu là giấy tờ, tài liệu phải yêu cầu đương sự [illegible] thì phải niêm phong